

damborden af

‘het leukste spel’ weer populair maken.

nemen. Op bepaalde gebieden ben ik zeker beter.' FOTO KEES VAN DE VEEN

Georgiev loopt warm met wereldtitel in tweekamp

Vorig weekeinde werd de Rus Alexander Georgiev in het Turkse Izmir voor de achtste maal wereldkampioen dammen door in een tweekamp Jean Marc Ndjofang uit Kameroen te verslaan. Vanaf morgen verdedigt hij in Emmen die titel in een toernooi dat met twintig deelnemers drie weken zal duren. De tweekamp had eigenlijk vorig jaar moeten worden gespeeld. Maar zoals vaak in het dammen is het lastig om tweekampen en toernooien op het hoogste niveau onder te brengen. "Een tweekamp een week voor een loodzwaar toernooi, dat kan niet goed zijn", meent Roel

Boomstra. "Maar in zekere zin is een match belangrijker, daar staat ook meer prijzengeld op het spel. Ik kan me voorstellen dat dat meespeelde, en hij dit op de koop toeneemt." In Izmir viel tussen de twee deelnemers 20.000 euro te verdelen. In Emmen is dat 25.000 euro over twintig dammers. De wereldkampioen verdient 6500 euro. Voelt Boomstra zich kansrijker, door de extra inspanning die Georgiev heeft moeten leveren? "Hij heeft een week hersteltijd. Misschien doet hij het expres, zodat hij goed is ingespeeld. Ik ga ervan uit dat hij in topvorm is."

deel. Het organiserende land krijgt twee deelnemers en een begeleider extra. We hebben een leuk team. Met Wouter Sipma als medestudent, sparringpartner en vriend erbij, ben ik in een beter humeur."

Boomstra zal in het spelershotel verblijven, ofschoon hij op tien minuten lopen van de speelzaal woont. "Als je in zo'n toernooi zit, in een cocon, is het raar om in aanraking te komen met het dagelijks leven. Niets telt buiten dammen. Tijdens het toernooi heb ik ook weinig contact met mijn moeder. Ze leeft mee, dat vind ik prima, maar ze begrijpt dammen niet echt. Het is ook lastig voor haar, wat moet ze

tegen mij zeggen na een nederlaag? Dan heeft ze de neiging om te zeggen: het is maar een spelletje. Dat is het voor mij dus niet."

Boomstra stond op het punt in 2010 als jeugdspeler de wereldtop te bestormen, toen zijn vader Henk overleed. Hij was weliswaar geen dammer van clubniveau, maar hij volgde zijn zoon intensief en vond het een uitdaging om een damcomputerprogramma te maken.

Er valt een lange stilte als wordt gevraagd hoe het overlijden van zijn vader hem als dammer heeft beïnvloed. "Het was persoonlijk natuurlijk lastig. Maar ik ben altijd erg gericht op de toekomst. Nina

Hoekman was een van mijn trainers, ze is vorig jaar overleden. Ik zou kunnen wensen dat het anders was, maar ik kan er niets aan veranderen."

Boomstra heeft zijn vader trachten te helpen met het programma omdat bij het beoordelen van standen menselijke invloed nodig is. "Dat was moeilijk. Bij mij is dammen vooral intuïtie. Als ik iets zie, dan weet ik binnen een halve seconde of het goed of slecht is. Moet ik uitleggen waarom, dan is dat niet makkelijk. Mijn eerste reactie is: het is nu eenmaal zo, dat voel ik, klaar. Maar daar heeft een computer niets aan."

"Dat programma was best sterk, het heeft zelfs een toernooi gewonnen. Een competitie met computers is leuk. Je mag gewoon praten met elkaar, er is geen stilte nodig zoals bij ons. Veel praktischer eigenlijk. Je hoeft alleen te doen wat de machine aangeeft."

"Computerprogramma's zijn veelgebruikte hulpmiddelen voor topspelers, maar ertegen spelen is niet leuk. Ze hebben een typische stijl. In de eerste 25 zetten lopen ze licht nadeel op, want ze weten niet welke kant ze op moeten. De schade repareren ze later, in het eindspel kan geen mens ertegenop. Alle standen met acht schijven zijn bekend. Voor een mens is dat het moeilijkste onderdeel van het spel. De computer zegt: dit is gewonnen, je moet die zet doen."

Henk Hoijtink

Blind legde de vinger op de zere plek, en ja, dat was ook de zijne

Je zult Louis van Gaal maar als leermeester hebben. Zo goed als hij ben of word je nooit. Maar laat hier dan toch gesteld zijn dat Danny Blind één ding beter kan: praten.

Laat het hem niet horen, maar een vloeiend spreker is Van Gaal niet. Hij is een redeenaar die de juiste woorden op de juiste momenten kan laten doordringen. Maar daaromheen wil het nogal rammelen: zinsconstructie, grammaticale regels – Louis neemt het er onbewust niet zo nauw mee.

Blind praat niet alleen beter, hij praat té goed. Voor een voetbalcoach is het handig niet alles uit te leggen, en juist Blinds radde tong drijft hem daartoe.

In zijn eerste persconferentie na het grootste echec uit de Nederlandse voetbalgeschiedenis schetste de bondscoach maandag een kraakhelder beeld van de staat van het Nederlandse voetbal, en van enkele voetballers daarin. De ene zin liep soepel in de andere over, komma's stonden op de juiste plaats en voor wie het zo horen wilde, werden hoofd- en bijzaken benoemd en gescheiden.

Blind zei dat Robin van Persie fitter moet worden, dat hij met zijn statuur meer moet doen dan hij laat zien. Hij zei dat Memphis Depay als beoefenaar van een teamsport aan zijn gedrag moet denken. Hij zei dat Feyenoord-middenvelder Marko Vejinovic, die dan weer eens aardig speelt en dan weer niet, in de voorlopige selectie was opgenomen, omdat de spoeling op zijn positie dun is – en daar niet alleen.

Afsluitend zei Blind, vrij naar Van Gaal, dat we niet meer de besten zijn – wat heet: nummer zestien van de wereld – en dat je dan zeker fit moet zijn.

Het kan wringen dat Blind als een van de hoofdverantwoordelijken voor het grootste echec uit de Nederlandse voetbalgeschiedenis deze analyse nog kan en mag maken. Maar wat hij zei, daar was van a tot z geen speld tussen te krijgen.

Toch vond de een dat Van Persie onevenredig hard was aangepakt, een ander dat Blind het bijsturen van Depay beter aan diens clubtrainer Van Gaal kan overlaten en weer een ander dat het voor Vejinovic niet leuk moet zijn te horen dat hij nou niet direct is geselecteerd, omdat hij zo heel erg goed is.

Maar zei Blind niet dat Van Persie in potentie de beste spits is en dat hij hoopt, 'van ganser harte' zelfs, dat hij er in maart, fitter en scherper, weer bij is? Hoe sterk zou het zijn overgekomen als de hoogste trainer van het land niets had gezegd over de strapatsen van Depay, van wie hij trouwens ook de sportieve mogelijkheden onder woorden bracht? Hoe geloofwaardig, als hij had gedaan alsof hij op het middenveld keuze te over heeft? En is een coach er ook niet voor om zijn spelers te helpen, zoals (nog maar eens) Van Gaal op het WK deed, een juist zelfbeeld te vormen?

Dat een kloppend betoog zulke diverse reacties oproept, is natuurlijk toe te schrijven aan de status van Blind als de onervaren hoofdcoach door wie het volk zich nooit geheel en al wil laten leiden, maar volgens mij óók aan de radeloze verwarring in ons vervallen voetballand. Het grotere verhaal, dat we fitter moeten worden en dat we – ook dat zei Blind – weer als team moeten leren voetballen, we willen het (nog steeds) niet horen. We willen niet geloven dat het zo simpel is, ook en vooral natuurlijk omdat het zou onderstrepen hoe dom het is geweest dat we dat in de diepe val niet hebben gezien.

De situatie van Robin van Persie is alom vergeleken met die van de enige jaren geleden bij Oranje verstoten Wesley Sneijder. Dat ligt voor de hand, maar het is slechts de oppervlakte.

Voor het Nederlandse voetbal zou het beter zijn om het breder te kunnen én te willen zien – en te erkennen dat Danny Blind de vinger op de zere plek heeft gelegd, wat dan inderdaad ook de zijne is geweest.

Hij kan beter praten dan Van Gaal. Dat kan hij zelfs té goed.

